

کتاب

بانک‌ها تمایلی به تسهیلات تکلیفی ندارند

طبیعی است مدیرعامل و هیأت مدیره بانک‌های خصوصی و دولتی دوست دارند اولویت کارشان را خودشان تعیین کنند و بر اساس منافع بنگاهی خود تخصیص منابع بدهند. مثلاً تسهیلات را به بخش‌هایی بدهند که نرخ سود بالاتری دارد. لذا در نگاه مدیر بانکی وام به واردکننده خودرو، ارجح از وام به انبوه‌ساز مسکن است. همان‌طور که وام به انبوه‌ساز مسکن از وام به تولیدکننده صنعتی و وام به تولیدکننده صنعتی از وام به بخش کشاورزی ارجح است. چرا که بانک در چهارچوب بنگاه‌داری به مسائل نگاه کرده و تصمیم می‌گیرد. لذا برای مدیران بانکی مقبول نیست که دیگران با ملاحظاتی خارج از علائق بانکداری برای بانک‌ها سیاستگذاری کنند. این نکته که گفته می‌شود دولت به بانک‌ها برای مشارکت در مسکن مهر تکلیف می‌کرد حرف درستی است. اما با جلوگیری از این طرح، رفته رفته جمع‌بندی این شد که تعداد بانک‌های درگیر مسکن مهر کم شود و در اواخر دولت دهم سهم و نقش بانک‌های غیر تخصصی در این طرح به شدت پایین آمده بود. بنابراین دولت به این جمع‌بندی رسید که این کار باید توسط بانک تخصصی ذریعته یعنی بانک مسکن انجام شود. مشاهده می‌شود بخش عمده‌ای از تسهیلاتی که در خصوص اعتبارات و وام مسکن مهر وجود دارد از طریق بانک مسکن صورت گرفته است.

ثبات بالاترین میزان سرمایه‌گذاری تاریخ صنعت نفت

بیشترین سرمایه‌گذاری‌های صنعت نفت در تاریخ کشور صورت گرفته بود و در زمان تحویل کار به دولت روحانی، ذخایر ارزی کشور بیشتر از ۱۰۰ میلیارد دلار بود

این اعدادی که تحت عنوان ۹۰۰ میلیارد دلار و... مطرح می‌شود، هیچ پایه آماری ندارد. یعنی شما در هیچ آمارنامه رسمی چنین اعدادی را نمی‌بینید که درآمدهای ارزی دولت یا درآمدهای ارزی نفتی چنین عددی باشد، لذا این عدد کاملاً اشتباه است. طبق آمار رسمی بانک مرکزی، این عدد حدود ۶۱۴ میلیارد دلار است. همان‌طور که در آمار اعلام شده مقامات سیاسی دولت یازدهم در زمینه واردات، با آماری که گمرک جمهوری اسلامی ایران اعلام کرده، تفاوت فاحش وجود دارد. آنچه در مورد درآمدهای ارزی و نفتی دولت قبل نیز اعلام کردند، با آن چیزی که رسماً اعلام شده و صحیح است، تفاوت دارد. همان‌طور که در آمار اعلام شده مقامات سیاسی دولت یازدهم در زمینه واردات، با آماری

گزارش

سیدشمس‌الدین حسینی، وزیر امور اقتصادی و دارایی دولت‌های نهم و دهم، روایت‌های متفاوتی را از وضعیت اقتصادی کشور در دوره سال‌های ۸۷ تا ۹۲ ارائه کرده است. وی در کتاب محرمانه‌های اقتصاد ایران، به بیان بخش‌هایی ناگفته‌از تحولات اقتصادی کشور پرداخت و به سؤالاتی پیرامون اجرای هدفمندی یارانه‌ها، موضوع اختلاس ۳ هزار میلیارد تومانی، آمارهای بازار کار و وضعیت بازار ارز پاسخ گفت. در این شماره نیز وی درباره میزان درآمدهای نفتی و ذخایر ارزی کشور سخن گفته است.

که گمرک جمهوری اسلامی ایران اعلام کرده، تفاوت فاحش وجود دارد. آنچه در مورد درآمدهای ارزی و نفتی دولت قبل نیز اعلام کرده و صحیح است، تفاوت دارد. نکته دیگری که وجود دارد این است که بالاخره اگر دوستان این بحث را مطرح کردند که در دولت قبل درآمدهای ارزی کشور به طور عام افزایش پیدا کرده ما این را رد نمی‌کنیم. در دولت قبل همان‌طوری که تولید ملی با سرعت افزایش پیدا کرد و ما از یک کشور توسعه‌انسانی متوسط به کشوری با توسعه انسانی بالا رسیدیم، همان‌طوری که توزیع درآمد با قوت بهبود یافت و ضریب جینی بشدت کاهش پیدا کرد، تجارت ما نیز افزایش پیدا کرد. صادرات غیرنفتی ما از ۴۱ میلیارد دلار

به صراحت می‌گویم بله، اما ممکن است مطرح شود که ما ۹۰۰ میلیارد دلار درآمد نفتی داشتیم که می‌گویم خیر، چنین چیزی صحت ندارد و آمار ۶۱۴ میلیارد دلار است. حال اگر قرار باشد به صورت اسمی درآمدهای ارزی را مقایسه کنیم، سؤال من این است، آیا یک دلار درآمد اسمی سال ۹۱ با یک دلار درآمد نفتی سال ۸۱ قابل قیاس است؟ به علاوه موضوع مهم دیگر این است که آیا دولت ارز خرج می‌کند یا این ارز را تبدیل به ریالی می‌کند؟ به شما عرض می‌کنم که اگر درآمد نفتی سه سال اول دولت یازدهم به ریال را در نظر بگیریم درآمد ریالی ناشی از فروش نفت در این دولت بیشتر از ۴ سال دولت دهم بوده است. دولت دهم در چهار سال ۱۹۴ هزار میلیارد تومان از محل واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای که تقریباً همه آن ناشی از فروش نفت است درآمد داشته است، در حالی که تنها در سه سال دولت یازدهم، از این محل ۱۹۵ هزار میلیارد تومان نصیب دولت شده است. فراموش نکنیم هر یک دلار نفتی الان ۳ هزار تومان فروخته می‌شود،

یعنی ریالی که صادرات بشکه نفت که قیمت آن در حال حاضر ۴۰ دلار است، عاید خزانه می‌کند، معادل ریال هر بشکه ۱۲۰ دلار در دولت قبل است. این را هم بگویم که درآمد نفت، درآمدی عمومی است، باید توجه کرد که قانون مشخص می‌کند که این منابع چگونه باید خرج شوند. در بودجه مصوب مجلس برای هر سال وجود دارد که چه درصدی از درآمد نفت باید به شرکت نفت داده شود، چه درصدی صرف مناطق محروم شود، چه درصدی باید به صندوق توسعه ملی واریز شود، اگر این اعداد و درصدها را از منابع حاصل کم کنیم، آنچه می‌ماند می‌تواند طبق قانون بودجه خرج دولت شود. حالا باز به شما عرض کنم که از این عدد ۶۱۴ میلیارد دلار ۱۴٫۵ درصد به شرکت نفت و ۲ درصد به مناطق محروم، تعلق می‌گیرد. تصریح می‌کنم بیشترین سرمایه‌گذاری‌های صنعت نفت در تاریخ کشور در دولت‌های نهم و دهم صورت گرفت. از زمانی که صندوق توسعه ملی تشکیل شد نیز حداقل سالی ۲۰ درصد از درآمد نفت به این صندوق واریز شد. در زمان